

Türkiye'deki Deprem Sonrası Duyulan “Sessiz Küçük Ses”

The ‘still, small voice’ after the earthquake in Turkey

Gloria Onyuru

The Christian Science Monitor

October 25, 2011

Christian Science'in bakış açısı

25 Ekim, 2011

Türkiye'nin doğusunda bulunan Erciş kasabasını yerle bir eden, Van bölgesini sallayan 7.2 kuvvetinde oluşan depremi duyduğum an, dua etme zamanının geldiğini biliyordum. Türkiye'de yaşadığım için, deprem bölgesinden uzakta olmama rağmen, kalbim depremzedelerle aynıydı.

Kutsal Kitabın, I. Krallar bölümünün 19. ayetinin 11. ve 12. satırlarında belirtilen, Tanrı'nın rüzgarda, depremde ve ateşte olmayıp, “sessiz küçük seste” olduğunu hatırladım. Bu facia içinde Tanrı'nın “sessiz küçük sesinin” ne işe yarayacağını düşündüm. Bütün haber kanallarının ümitsizliği yansıtan resim ve haberleriyle beraber alaycı olmamak elde değildi.

Kısa zamanda eğer duruma yardımcı olmak istiyorsam olaya bakış açımı en kısa sürede değiştirmem gerekiyordu. Kendi kendime “sessiz küçük sesi” kimin duyabileceğini düşündüm. Kurtarma ekibindeki her bir kişi en küçük can belirtisinin işareti olan “küçük” sesleri dinliyorlardı. Aynı zamanda sezgilerini de dinliyorlardı. Geçmişteki arama ve kurtarma deneyimlerine dayanan sezgileri ile saniyelerin önemli olduğu can kurtarma çabalarına yön veriyorlardı.

Sezginin kaynağı Tanrı'dır, ulvi Akıl'dır. Sezgiyi bilinç dünyana seslenen “sessiz küçük ses” olarak algılaya bilirsiniz. Sezgi'nin çağrışımını senden başka hiç kimse duymaz – onlar “sessiz”dir. Aynı zamanda da senin işitebileceğin kadar da yüksek seslidir. Mary Baker Eddy “Science and Health with Key to the Scriptures” kitabında “sessiz küçük bilimsel düşüncelerden oluşan sesi” kıtaları ve okyanusları aşarak dünyanın en ücra köşelerine ulaştığını belirtir. Duyulmayan Gerçek'in sesleri, insan oğluna ‘aslanın kükreyişi’ gibi gelir. Çöllerde ve korkunun karanlıklarında işitilir” (s. 559).

Ben de düşündüm: “Peki kim şu anda ‘duyulmayan kükreyen Gerçek’i duyuyor?” Hapiste yatanlar! O onda da zelzelede hapisane duvarlarının çöktüğü ve 200 mahkumun firar ettiği haberi yayınlandı. 200 firariden 50'sinin ailelerini ziyaret ettikten sonra hapishaneye geri döndükleri eklendi. Kendi seçimleri ile geri dönenler “sessiz küçük ses’i” işitmiş olmalı; onun yön göstermesini takip edip geri geldiler – doğru seçimi Gerçek'in, Tanrı'nın onlara seslenişini dinleyerek yaptılar. Ailelerini seviyorlardı, ama aynı zamanda da doğal olan doğruyu seçmenin sevgi dolu yolunu öğreniyorlardı. Bizler geri kalan firarilerin de hem kendilerine hem de başkalarına zarar vermeden “sessiz küçük sesi” dinleyip geri dönmeleri için dua edebiliriz. Tanrı her an herkese konuşmaktadır!

Tanrı'nın sessiz Aşkı, şu satırları yazarken, enkaz altında kalan, kurtarılmak için bekleyenlere konuşuyor. Tanrı onları rahatlatıyor, korkmamaları gerektiğini, Kendisinin sevgili kulları olduğunu söylüyor. Tanrı'nın “sessiz küçük ses’i” kazazedelere güçlendiriyor, cesaret ve sabır telkin ediyor. Mezmurlar bölümünde söz verildiği gibi: “Tanrı kanatlarını gerip seni emniyete alacaktır” (Mez. 91:4 Çağdaş İngilizce Yorumu). Sevgi'den oluşan Tanrı herkesi kanatları altında emniyette görüyor, enkaz altında tehlikede değil.

For this translation in English and other translations in Turkish, please see <http://translations.christianscience.com>

Bizler depremden etkilenenler, aileleri, kurtarma ekibi ve Kızılay gibi destek verenler için dua edebiliriz. Yakında veya uzakta olalım, dua ederek en iyi yardımı yapmış oluruz. Tanrı'nın "sessiz küçük sesi" depremde değil, fakat bütün benliğimizle varlığını ve kudretini teyit ettiğimiz kalpten gelen dualarımızda duyulur. Dua farklılık yaratır, hayat kurtarır, huzur ve uyumu yeniler.